

مقدمات سیاسی ظهور

چگونه انتخابات گامی به سوی ظهور است؟

چرایی اهمیت بُعد سیاسی ظهور نسبت به بُعد اعتقادی و ...

مهم‌ترین ویژگی مقوله مهدویت در بین همه مفاهیم دینی، این است که یک امر کاملاً واقعی و به‌شدت سیاسی است. ظهور امام‌زمان (ع) یک امر صرفاً قدسی، معنوی، مبهم و نامعلوم نیست. خیلی‌ها درباره امام‌زمان (ع) «شاعرانه» سخن می‌گویند، که البته خوب است و حتی کم است. خیلی‌ها درباره امام‌زمان (ع) صرفاً به فکر رابطه شخصی خودشان با حضرت هستند. خیلی‌ها درباره امام‌زمان (ع) صرفاً به شبهات شخصی درباره حضرت می‌پردازند، همه اینها خوب است و هیچ‌کدام از اینها را هم انکار نمی‌کنیم.

خیلی‌ها درباره ظهور و امام‌زمان (ع) به گناهان و ثواب‌های مردم و به ذکر و دعا می‌پردازند که اینها هم به‌جای خودش خوب است. ولی درجه اهمیت همه اینها در مقابل بُعد سیاسی ظهور و غیبت امام‌زمان (ع) و بُعد سیاسی مقدمات فرج، تقریباً هیچ است. چون اگر شما اعتقاد و محبت به امام‌زمان (ع) هم داشته باشید، و به‌خاطر تعجیل در فرج، گناه شخصی را هم ترک کنید و برای فرج هم دعا کنید، اما تا وقتی مقدمات سیاسی فرج در جامعه ما و در جامعه بشری ایجاد نشود، ظهور محقق نخواهد شد.

دلایل پنهان شدن ابعاد مقدمات سیاسی ظهور

دلیل اینکه هنوز اهمیت بُعد مقدمات سیاسی فرج در جامعه ما هنوز پنهان است به خاطر این است که در تبلیغات رایج ما دین در سطح اخلاق فردی نازل می‌کنیم، این گله مرحوم شاه‌آبادی (ره) استاد عرفان حضرت امام (ره) است، ایشان می‌فرمود که دین ما متأسفانه به‌عنوان یک امر فردی معرفی شده است.

مهدویت هم معمولاً به عنوان یک امر فردی معرفی شده است و اگر هم به‌عنوان یک امر اجتماعی معرفی شده باشد، در حد اخلاق اجتماعی بوده است نه در حد سیاسی. اصلاً لفظ «اخلاق» از نظر لغوی، بیشتر مربوط می‌شود به رفتار اجتماعی انسان‌ها. ممکن است اخلاق اجتماعی شما هم خوب باشد ولی از نظر سیاسی، نه بصیرت داشته باشید و نه فعالیت. آن وقت ارتباط شما با مهدویت، ارتباط اندکی خواهد شد.

ما مقوله دین و مهدویت را تبدیل کرده‌ایم به مقوله فردی و مقوله‌ای صرفاً معنوی و قدسی و آسمانی، و آن را روی زمین نیاورده‌ایم ببینیم که عملاً زندگی سیاسی ما را چه تغییری خواهد داد و اینکه «مقدمات سیاسی فرج حضرت» چیست؟

ظهور حضرت یک مسئله صدرصد سیاسی است

مسئله ظهور حضرت اولاً یک مسئله صدرصد سیاسی است. ایشان با قدرت‌های سیاسی در می‌افتند نه با چهارتا گنهکار کوچه و بازار و گوشه و کنار. شما وقتی می‌خواهید مهدوی صحبت کنید، موعظه‌های شما باید به سمت مسئولین جامعه برود. آنها هستند که مقدمات ظهور را خراب می‌کنند یا مقدمات ظهور را می‌سازند.

در عرصه سیاسی جامعه است که مقدمات ظهور، تحقق پیدا می‌کند. بنا به تعبیر قرآن، ظهور حضرت، قدرت و ثروت را از دست ظالمان می‌گیرد و به دست مستضعفان می‌دهد. در آیه قرآن، سخن از قدرت و ثروت است. فرمود: «وَتُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتَضَعُّوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ» (قصص ۵) این آیه مشهوری است و همه می‌دانید که این آیه درباره ظهور و آخرالزمان و درواقع درباره حضرت ولی عصر ارواحنا له الفداء است.

می‌فرماید: ما اراده کردیم منت بگذاریم بر مستضعفین و می‌خواهیم آنها را امامان زمین، رؤسا و فرماندهان زمین قرار بدهیم و می‌خواهیم آنها را وارث ثروت و مکتب زمین قرار بدهیم.

معنای آیه این نیست که ما می‌خواهیم فقط مستضعفان زمین را نجات بدهیم؛ یعنی امامی برایشان بفرستیم که نجات پیدا کنند! یعنی آنها قبلاً مستضعفان طاغوت بودند، ولی الان دیگر مستضعفان امام‌زمان هستند و کسی هم به آنها ظلم نمی‌کند! قرآن دارد یک چیز دیگری بیان می‌کند؛ می‌فرماید: ما می‌خواهیم بر مستضعفان منت بگذاریم و دو ویژگی به این مستضعفان بدهیم؛ یکی اینکه آنها را امام قرار بدهیم! می‌خواهیم «ائمه» بشوند؛ یعنی مدیران زمین، فرماندهان زمین و اداره‌کنندگان زمین بشوند، نه اینکه فقط نجاتشان بدهیم.

بعد از «نَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً» می‌فرماید: «وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ» دوباره «نَجْعَلَهُمْ» را تکرار می‌کند، این یعنی تأکید! خداوند می‌توانست بفرماید «نَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَ الْوَارِثِينَ» من آنها را امامان زمین و وارثین زمین قرار می‌دهم. اما وقتی دوباره «نَجْعَلَهُمْ» را تکرار می‌کند، معنایش چیست؟ یعنی من می‌خواهم دوتا کار با شما مستضعفان انجام بدهم. یکی اینکه می‌خواهم شما را امامان زمین قرار بدهم و دیگر اینکه می‌خواهم شما را وارثین زمین قرار بدهم! البته یک کار سومی هم هست که طبیعتاً اتفاق می‌افتد و آن نجات مستضعفان است و اصلاً خداوند در این آیه از آن

حرف نزده است؛ چون معلوم است که این نجات هم اتفاق می‌افتد و بعد از نجات دادن، دو اتفاق دیگر می‌افتد.

وارثین یعنی چه؟ یعنی وارثینِ قدرت و ثروت! یعنی می‌خواهیم مستضعفین را وارث قدرت و ثروت زمین قرار بدهیم!

در زمان امام‌زمان (ع) قدرت و ثروت، چگونه توزیع می‌شود؟ ما به‌طور مبهم می‌گوییم که وقتی حضرت تشریف بیاورند، ظالمان را از بین می‌برند. حُب ظالمان چه کسانی هستند؟ چون ما به مردم نگفته‌ایم این ظالمانی که ریشه‌کن می‌شوند چه کسانی هستند؟

در عرصهٔ سیاسی است که عدالت برقرار می‌شود، عدالت بدون سیاست نمی‌تواند برقرار بشود. وقتی شما می‌خواهید حکومت عادلانه برقرار کنید، حکومت یک مقولهٔ سیاسی است. ما نمی‌گوییم که حضرت چگونه عدالت را برقرار خواهد کرد؟

ساختار سیاسی و شیوهٔ حکمرانی در حکومت حضرت چگونه خواهد بود؟ وزارت اطلاعات حضرت بزرگ است یا کوچک؟ آیا وزارتخانه خواهیم داشت؟ آیا سانسور خواهیم داشت؟ آیا انتخابات خواهیم داشت؟ آیا این مرزهای سیاسی برداشته می‌شود؟ ساختار سیاسی حکومت و شیوهٔ حکمرانی چگونه خواهد بود؟ شما در این باره چند تا کتاب می‌شناسید؟ حضرت چگونه عدالت را برقرار می‌کند؟

آیا حضرت یک ذکری می‌گویند و یک‌دفعه‌ای عدالت برقرار می‌شود؟ آیا در دل‌ها تصرف می‌کنند و مردم یک‌دفعه احساس عدالت می‌کنند؟ آیا حضرت یک گیت‌هایی قرار می‌دهند که مثلاً هر کسی عدالت نداشت، لو برود و دستگیر بشود. آیا حضرت یک وزارت اطلاعات خیلی بزرگی دارند برای اینکه جهان را اداره کنند؟

اگر این طور نیست پس ظالمان چه می‌شوند؟ مسئولیت مردم و میزان دخالت آنها در حکومت چقدر خواهد بود؟ رشد و بلوغ اجتماعی مردم، چگونه صورت می‌گیرد؟ مثلاً ما اگر بخواهیم ببینیم که الان به آن رشد و بلوغ اجتماعی برای حکومت حضرت رسیده‌ام یا نه؟ ملاک این رشد چیست؟ دخالت من نوعی در سیاست و ادارهٔ محله و منطقهٔ خودم در زمان ظهور چقدر خواهد بود؟

ما باید این سؤال‌ها را جواب بدهیم. اگر ما این مسائل را به مردم نگفته باشیم، پس به مردم چه گفته‌ایم؟! حرف‌هایی زده‌ایم که پانصد سال پیش هم می‌شد به مردم گفت، مثلاً اینکه «مردم، اخلاق خودتان را درست کنید، دروغ نگویند، غیبت نکنید و...» واقعاً اگر ما دروغ نگوئیم و غیبت نکنیم و چهار تا گناه دیگر را مرتکب نشویم، حضرت تشریف می‌آورد؟

حضرت فرمودند «گناه شما ما را حبس می‌کند» (فَمَا يَحْبِسُنَا عَنْهُمْ إِلَّا مَا يَتَّصِلُ بِنَا مِنْكُمْ نَكَرَهُمْ وَ لَا نُؤْتِرُهُ مِنْهُمْ؛ احتجاج/ج ۲/ص ۴۹۹) این کدام گناه است؟ گناه سیاسی و سیاسیون، بیشتر ظهور را به تأخیر می‌اندازد یا گناه چهار نفر بندگان خدا که در اثر مضیقه‌هایی که دچارش هستند، مرتکب گناه می‌شوند؟

شما گناه را به صورت عقلانی محاسبه کنید و ببینید کدام گناه، ظهور را به تأخیر می‌اندازد؟ یعنی یک کسی یک گوشه‌ای در خانهٔ خودش گناهی مرتکب شود، یا حجابش کج و معوج شد، این گناه ظهور را به تأخیر می‌اندازد یا گناه سیاسیون و گناه سیاسی و ..؟

کدام تقوا برای مقدمات فرج مهم‌تر است؟

وقتی شما از تقوا صحبت می‌کنید که تقوا باید رشد کند تا مقدمات فرج فراهم بشود، منظورتان تقوای یک آدم عادی است که نه سر پیاز است نه ته پیاز؟ یا منظورتان تقوای سیاسی است؟ فرق تقوای سیاسی با تقوای فردی چیست؟

آیا مهم‌ترین بی‌تقوایی، بی‌تقوای در رسانه نیست؟ آیا فاسق‌ترین فرد کسی نیست که در رسانه حرفی را تحریف و ذهن مردم را مشوش کند؟

چقدر از تقوای سیاسی در رسانه‌ها هست؟ بعد از سیاسیون، شما دائماً باید تقوای سیاسی را به رسانه‌ها گوشزد کنید. این رسول‌خدا(ص) و بنیانگذار دین اسلام بود که در خطبه‌های نماز جمعه - که باید در هر دو خطبه به تقوا سفارش بشود - این آیه قرآن را مکرر می‌خواند: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَ قُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا» (احزاب / ۷۰)

پس مهم‌ترین تقوا، می‌شود «تقوای در رسانه». فاسق‌ترین فرد هم می‌شود کسی که در رسانه، بالا پایین یک سخنی را بزند، آن سخن را تحریف بکند و ذهن مردم را مشوش کند. آیا شما این را جا انداختید که بی‌تقوایی‌ترین کار، می‌تواند کار رسانه‌ای باشد؟ می‌دانید اگر این اتفاق بیفتد، رسانه‌های ما خود به خود به سمت صلاح و سداد پیش خواهند رفت و یک گام اساسی برای ظهور برداشتیم. یکی از معانی مقدمه سیاسی برای ظهور این است.

رهبری: حکومت حضرت یک حکومت ۱۰۰٪ است.

ما برای مقدمه سازی برای ظهور باید بدانیم دقیقاً در ظهور چه مدل حکمرانی اتفاق می‌افتد همان را در قبل از ظهور تمرین و تکرار کنیم. چرا که مقدمه سازی برای ظهور چیزی از جنس ظهور است. در ظهور مردم چه نقشی خواهند داشت؟ مقام معظم رهبری فرمودند: «حضرت مهدی(عج) در یک زمینه مساعد و مناسب ظهور خواهد کرد، نه در یک زمینه نامساعد. کسانی بودند آن روزها که خیال می‌کردند دنیا باید پُر از ظلم و جور بشود تا حضرت مهدی ظهور کند، در حالی که ما می‌گفتیم نه، حکومت حضرت مهدی یک حکومت صددرصد است، قبل از این صددرصد، ده‌درصد، بیست‌درصد، سی‌درصد، پنجاه‌درصد، و نود درصد بایستی به‌وجود بیاید تا برسد به آن صددرصد.» (نگاهی به نظریه انتظار در اندیشه آیت‌الله‌العظمی خامنه‌ای / ص ۴۱)

امروز از نظر حکمرانی در جهان در دوران غیبت در چه وضعیتی هستیم؟ مقام معظم رهبری می‌فرماید: «آنچه امروز در دنیا اسم دموکراسی و مردمسالاری را روی آن گذاشته‌اند همان دیکتاتوری‌های قدیمی است.» (بیانات به‌مناسبت نیمه شعبان در مصالای تهران - ۱۳۸۱/۷/۳۰) البته علامه طباطبایی هم در تفسیر المیزان، همین را می‌فرمایند و می‌فرمایند که دموکراسی امروز غربی از دیکتاتوری بدتر است. یعنی علامه حدود پنجاه سال پیش، این را فرموده است. (ترجمه تفسیر المیزان، ج ۴، ص ۱۹۴)

رهبر انقلاب در ادامه کلام فوق می‌فرماید: «...همان دیکتاتوری‌های قدیمی است که لباس جدید بر تن کرده است؛ یعنی دیکتاتوری گروه‌ها. اگر رقابت هم وجود دارد رقابت بین گروه‌هاست و مردم در این میان هیچ‌کاره‌اند.» بعد می‌فرماید: «دموکراسی‌های امروز دنیا بر پایه تبلیغات دروغ و فریبده و مسحور کردن چشم‌ها و دل‌هاست. امروز در دنیا هر جا شعار دموکراسی می‌دهند شما ببینید برای تبلیغات کاندیداهای ریاست جمهوری یا نمایندگان مجلس چه کار می‌کنند؟ پول خرج می‌کنند. دموکراسی در پنجه اقتدار پول، اسیر است.» اینجا می‌فرماید «پول» و قبلاً هم فرموده بودند «دروغ»

بعد می‌فرماید: «مردمسالاری امام‌زمان یعنی مردمسالاری دینی، با این روش به کلی متفاوت است.» (بیانات به‌مناسبت نیمه شعبان در مصالای تهران - ۱۳۸۱/۷/۳۰) خُب ما باید جامعه‌مان را ببریم به سمت مردمسالاری دینی.

این جمله رهبری را باید بر دیوار همه مدارس نوشت

حالا یک جمله دیگر از سخنان رهبری برای شما بخوانم. «امام‌زمان (ع) تنها (به تنهایی) دنیا را پر از عدل و داد نمی‌کند.» این را باید در همه در و دیوار مدرسه‌ها نوشت. «امام‌زمان از آحاد مردم مؤمن و با تکیه به آنهاست که بنای عدل الهی را در سراسر عالم استقرار می‌بخشد. و یک

حکومت صددرصد مردمی تشکیل می‌دهد.» (بیانات به مناسبت نیمه شعبان در مصالای تهران - ۱۳۸۱/۷/۳۰) این معنای ولایت است. حالا دانش‌آموزها و دانشجویها باید بپرسند «این چگونه صورت می‌گیرد؟» رهبر انقلاب در اینجا می‌فرماید که حکومت امام‌زمان (ع) صددرصد مردمی است...

فرق انتخابات با انتخابات در جهان چیست؟

حالا حکومت صددرصد مردمی، یعنی چه؟ یعنی اینکه مردم در تعیین سرنوشت خودشان در هر منطقه‌ای دخالت داشته باشند و در اداره امور خودشان احساس مسئولیت کنند؛ البته خیلی بیشتر از این انتخابات‌هایی که ما داریم.

ببینید ما الان در کشورمان یک ساختاری داریم برای حضور مردم که البته کافی نیست ولی همین قدر هم غنیمت است به نام انتخابات، انتخابات ما بهتر از خیلی از کشورهای دیگر است. این را مردم ما می‌دانند و غربی‌ها هم می‌دانند، ناظران بین‌المللی هم این را می‌دانند. چرا انتخابات ما برایشان این قدر مهم است و تمام رسانه‌های خودشان را می‌آورند و در انتخابات ما دخالت می‌دهند؟ چون می‌دانند انتخابات در اینجا حقیقی است. اینجا مثل خیلی از انتخابات‌های کشورهای دیگر نیست و آسیب‌های آنها را ندارد ولی هنوز ما دچار آسیب هستیم. ممکن است در انتخابات خطا کنیم، خب اصلاح می‌کنیم، عقل جمعی خودمان را به کار می‌گیریم، ظهور حضرت برای جامعه‌ای است که در انتخابات رشد کرده باشد. جامعه‌ای که آزادانه و با میل و تشخیص خودش، درست انتخاب کرده باشد. آن‌هم نه اینکه تصادفاً درست انتخاب کند. اگر تصادفاً یک‌بار درست انتخاب کند، باز هم این جامعه، آماده ظهور نیست.

رهبر انقلاب می‌فرماید: فرایند تحقق هدف‌های اسلامی، یک فرایند طولانی و البته دشوار است. قدم اول که پرهیجان‌تر و پُر سر و صداتر از همه است، ایجاد انقلاب اسلامی است... قدم

بعدی، ترتب نظام اسلامی بر انقلاب اسلامی است؛ یعنی ایجاد نظام اسلامی... قدم بعدی ایجاد دولت اسلامی است... (بیانات در دیدار کارگزاران نظام - ۱۳۸۰/۰۹/۲۱)

حُب دولت اسلامی با رأی مردم است، آیا تا کنون به این رسیده‌ایم؟ ما مدعی هستیم که هنوز دولت ما اسلامی نشده است. رهبری هم این را فرموده‌اند.

بعد می‌فرماید: اگر این مرحله بوجود آمد، آن وقت برای مسلمانان عالم، الگو و اسوه می‌شویم. اگر توانستیم این مرحله را به سلامت طی کنیم آن وقت مرحله بعدی ایجاد دنیای اسلام است... فرآیند تحقق نظام اسلامی همین طور قدم به قدم به نتیجه نهایی خود نزدیک می‌شود.» (بیانات در دیدار کارگزاران نظام - ۱۳۸۰/۰۹/۲۱) بعد هم توضیح می‌دهند این نتیجه نهایی همان ظهور و تمدن عظیم اسلامی است.

چرا انتخابات آزاد در این کشور هست؟

ما در این مسیر هستیم، چرا بیخودی ادعا کنیم که ما هیچ ایرادی نداریم؟ ما ایراد داریم و در مسیر رشد هستیم. چرا انتخابات آزاد در این کشور هست؟ چرا حضرت امام فرمود که علما نیابند یک دخالتی کنند که رأی مردم همان رأی‌ای که تشخیص می‌دهند نباشد؟ فرمودند اگر اشتباه و خلاف صلاح خود هم رأی دادند، مردم خودشان رأی داده‌اند. (صحیفه امام، ج ۹، ص ۳۰۴) البته یک موازینی هست؛ ولی غیر از آن موازین کلیدی، مردم که همه را نمی‌شناسند؛ شورای نگهبانی هست و بر اساس آن موازین عمل می‌کند، حالا ممکن است شورای نگهبان هم حتی اشتباه بکند، مقام معظم رهبری این را فرمودند. کما اینکه بعضی وقت‌ها مردم به شورای نگهبان اعتراض می‌کنند «ما که نمی‌دانستیم، شما این فرد را آوردی جلوی ما گذاشتی.» بله این جور اعتراضات هم به شورای نگهبان هست. البته از آن طرف، بعضی‌ها می‌گویند «شما زیادی در مضیقه قرار می‌دهی» هر دو نوع اعتراض به شورای نگهبان هست.

بالاخره داوری وسط زمین فوتبال، مورد اعتراض قرار می‌گیرد، حالا ممکن است درست رفتار بکنند یا نه.

در نهایت مردم باید انتخاب کنند

اما در نهایت مردم باید انتخاب کنند. چرا حضرت امام(ره) فرمود که بگذاریم مردم انتخاب بکنند و نتیجهٔ انتخاب خودشان را ببینند؟ برای اینکه این مسیر رشد ما است. و این مسیر رشد ما است که مؤثر می‌شود در اینکه ما شایستهٔ ظهور هستیم یا نه. نمی‌شود که ما در حد تشخیص مسئول خوب برای جامعه در انتخاب مستقیم یا غیرمستقیم نباشیم، بعد بگوییم «امام‌زمان(ع) بیایند؛ ما دیگر آماده‌ایم!»، نخیر، ما کجا آماده‌ایم؟! فرآیند یک فرآیند طولانی است که ما باید این فرآیند طولانی را دقیق طی بکنیم.

اینکه حضرت امام(ره) بارها فرمودند که انقلاب ما مقدمهٔ فرج هست، سخنان زیادی در این باره هست و اساساً این نظریه را بسیاری از علماء قبول دارند که ما مردم در ظهور حضرت مؤثریم و چگونه رفتار کردن ما مؤثر است.

کدام رفتار در ظهور مؤثرتر است؟

حالا من از شما می‌پرسم، رفتار فردی من نوعی، در ظهور مؤثرتر است یا رفتار سیاسی من؟ رفتار سیاستمداران در ظهور مؤثرتر است یا رفتار آدم‌های معمولی؟

پس چرا خیلی‌ها تعجب می‌کنند اگر کسی بگوید که «انتخابات درست و نهاده‌شدن انتخاب درست در ظهور مؤثر است؟» چرا یک دفعه‌ای بی‌بی‌سی حساس می‌شود؟ چون شما مقولهٔ امام‌زمان(ع) و مهدویت را به قدرت نزدیک کرده‌اید، و قدرت در دست چپاول‌گران است، لذا آنها حساس می‌شوند که چرا اصلاً یک مقولهٔ قدسی را به قدرت نزدیک کرده‌اید؟

شما برای اینکه برنامه‌تان مورد هجمه قرار نگیرد، هیچ‌وقت دین و امام‌زمان و مهدویت را به مقوله قدرت نزدیک نکنید! چون وقتی از بحث اخلاق فردی خارج بشوید بالاخره این مشکلات برای شما پدید می‌آید.

کدام انتخابات مقدمه ظهور است؟

جریان انتخابات، نه انتخابات یا آن انتخابات مقدمه ظهور است. اگر انتخابات در کشور، خوب برقرار بشود و این خوب برگزار کردن و انتخاب درست، نهادینه بشود. یعنی هرچه به این مردم نگاه کنید، می‌بینید که اینها دیگر هیچ‌وقت بد انتخاب نمی‌کنند؛ نه بد، بلکه بهترین‌ها را انتخاب می‌کنند. بله، آن‌وقت ظهور رخ می‌دهد، چون مردم رشد یافته‌اند.

آیا حکومت امام‌زمان (ع) واقعی هست یا نه؟ حکومت‌شان با کمک مردم هست یا نه؟ حکومت‌شان با مسئولین برآمده از مردم هست یا نه؟ مردم باید به سطحی از تشخیص برسند که مسئولینی که انتخاب می‌کنند در حد و اندازه‌های سیصد و سیزده نفر-فوقش یکی دو طبقه پایین‌تر- باشد، نه اینکه تصادفاً یک کسی را انتخاب کنند که خوب باشد. امتحان می‌شوند، غربال می‌شوند. این قدر جلو می‌روند تا به آنجایی برسند که انتخابات خوب، نهادینه بشود.

مقام معظم رهبری می‌فرماید: «اگر انقلاب اسلامی انجام نمی‌گرفت، امکان و احتمال ظهور امام‌زمان خیلی کمتر بود.» چه جمله عجیبی است! «تشکیل جامعه اسلامی، تشکیل حکومتی بر مبنای قرآن، بشریت را به حکومت امام‌زمان، یک قدم نزدیک‌تر کرد.» (نگاهی به نظریه انتظار در اندیشه آیت‌الله العظمی خامنه‌ای / ص ۴۲)

وقتی انتخابات خوب در کشور ما نهادینه بشود؛ یعنی هم روش‌ها در انتخابات اصلاح بشود، هم اینکه انتخاب‌های مردم، تصادفاً خوب نباشد. اینها مقدمات سیاسی ظهور را فراهم می‌کند و ما را یک گام به سوی ظهور پیش می‌برد.

چرا با وجود انتخاب امیرالمؤمنین مشکلات حل نشد؟

شما یک سری به تاریخ امیرالمؤمنین بزنید، مگر مردم یک زمانی نیامدند در خانه امیرالمؤمنین علی(ع)؟ پس چرا نجات پیدا نکردند؟ چون تصادفاً آمده بودند. در اثر فشارها آمده بودند، در اثر دیدن رانتخواری‌ها آمدند سراغ علیّ عادل اعلی. ولی این انتخاب خوب‌شان نهادینه نشده بود و الا تا آخر می‌ماندند. به همین دلیل پس فردایش آمدند ابوموسی اشعری را به امیرالمؤمنین(ع) تحمیل کردند. شما که رفتید امیرالمؤمنین(ع) را انتخاب کردید دیگر چرا این ابوموسی اشعری را آوردید به ایشان تحمیل کردید؟! می‌گویند: آن دفعه هم چون مدتی به ما فشار آمده بود رفتیم امیرالمؤمنین(ع) را انتخاب کردیم. نه اینکه من الآن این را در توضیح عرض گذشته خودم بگویم! نه، آن زمان هم گفتم که نهادینه بشود. نه اینکه من الآن در دفاع از حرف خودم بگویم. انتخاب خوب باید نهادینه بشود! نهادینه بشود یعنی چه؟ یعنی شما اگر یک‌بار امیرالمؤمنین(ع) را انتخاب کردید، دفعه بعد، ابوموسی اشعری را انتخاب نکنید.

حالا خطاب امیرالمؤمنین علی(ع) به ابوموسی اشعری به عنوان نماینده مذاکره‌کننده خودش با معاویه، جالب است. خیلی‌ها فکر می‌کنند اینکه ما دنبال حکومت دینی هستیم یعنی چه. دنبال مسئول خوب هستیم یعنی چه. الآن تعریف شما از یک مسئول خوب از نظر امیرالمؤمنین(ع) چیست؟ تعریف شما از یک مسئول بد چیست؟ من بر اساس سخن امیرالمؤمنین علی(ع) به نماینده مذاکره‌کننده خودش برای شما این سؤال را پاسخ بدهم. ممکن است خیلی از پاسخ‌های دینی و معنوی و اعتقادی و اخلاقی و... را مطرح کنید. یا بگویید مثلاً امیرالمؤمنین خیلی دنبال تعهد ابوموسی اشعری بودند و خیلی دنبال ولایتمداری بودند. نخیر اصلاً این حرف‌ها نبود.

حضرت نامه نوشتند و فرمودند: ابوموسی اشعری، تو داری برای مذاکره می‌روی، اگر عقل و تجربه را زیرپا بگذاری شقی هستی. (إِنَّ الشَّقِيَّ مَنْ حُرِمَ نَفْعَ مَا أُوتِيَ مِنَ الْعَقْلِ وَ التَّجْرِیَةِ؛

نهج البلاغه/ نامه ۷۸) حضرت از او چه انتظاری داشتند؟ عقل و تجربه. در مذاکره به دروغگو اعتماد نکن، و الا شقی هستی.

این سخن امیرالمؤمنین در نهج البلاغه هست، شقی یعنی چه؟ مثلاً ابن ملجم مرادی شقی است. ثانیاً چرا این قدر پیش امیرالمؤمنین (ع) عقل و تجربه مهم است؟ چرا حضرت مفهوم «تعهد» را مطرح نکرد؟ چرا خیلی از این مباحث اخلاقی را که ما طلبه‌ها می‌گوییم، مطرح نکرد؟

مقام معظم رهبری می‌فرماید: تشکیل جامعه اسلامی، تشکیل حکومتی بر مبنای قرآن (که در همین جا برگزار بشود، نه در همه جهان) بشریت را به حکومت امام‌زمان یک قدم نزدیک‌تر کرد، زمینه برای آمدن امام‌زمان آماده شد و هرچه جمهوری اسلامی به طرف عدالت جلو تر برود، به طرف اسلام پیشروی بکند، احکام اسلام را در شئون اجتماعی خودش گسترش بدهد، ظهور ولی عصر (عج) نزدیک‌تر خواهد شد.» (نگاهی به نظریه انتظار در اندیشه آیت‌الله العظمی خامنه‌ای / ص ۴۲)

جمهوری اسلامی با چه چیزی به سمت عدالت و اسلام پیشروی می‌کند؟

خُب، جمهوری اسلامی با چه چیزی به سمت عدالت و اسلام پیشروی می‌کند؟ با انتخابات! با ذکر که جلو نمی‌رود. البته نمی‌خواهم ذکر را نفی بکنم و نمی‌خواهم اهمیت ذکر و دعا را پایین بیاورم. بعد می‌فرماید: «این را به‌طور قطع و یقین بدانید! خیال نکنید که امروز اگر شما تلاشی می‌خواهید بکنید در راه تحکیم نظام اسلامی این تلاش با آمدن امام‌زمان ربطی ندارد؛ این اشتباه است.»

بزرگ‌ترین فعالیت سیاسی ما انتخابات است

شما هر تلاشی در جهت بهبود وضع سیاسی جامعه انجام دهید مسلماً ربطی به ظهور و نجات بشریت دارد، یکی از این کارها انتخابات است، واقعاً بزرگ‌ترین فعالیت سیاسی ما انتخابات است. حالا این مال کدام جناح است؟ هر کدام عدالت برقرار کنند، هر جناحی بود، خوش حلال‌شان باشد.

وقتی امام‌زمان (ع) تشریف‌فرما می‌شوند، چگونه عدالت و آبادانی ایجاد می‌شود. یعنی مردم توی خانه‌شان می‌نشینند و همین‌جوری پول می‌آید توی حسابشان و بعد می‌روند مصرف می‌کنند؟! پس چه‌جوری پول در دست مردم زیاد می‌شود؟

در زمان حضرت، همه کار دارند و شغل دارند. شغل زیاد می‌شود و بیکاری نیست. امام‌زمان (ع) کار درست می‌کند و بیکاری از بین می‌رود! چند سال است مقام معظم رهبری اسم سال‌ها را دارند می‌گذارند «تولید، اشتغال، جهش تولید، رفع مانع برای تولید و...» اینها مقوله‌های امام‌زمانی است! امام‌زمان رفاه و عدالت ایجاد می‌کند، وقتی من می‌گویم این حرف‌ها را از آسمان بیاورید زمین، یعنی به‌صورت واقعی ببینیم چه‌جوری این رفاه و عدالت ایجاد می‌شود؟ به این صورت که همه «کار» دارند.

دولت امام‌زمانی چیست؟ دولتی که برای مردم کار فراهم کند

دولت و مجلس امام‌زمانی چیست؟ این نیست که مدام بیاید دعای عهد بخواند و دعای «اللهم کن لولیک» بخواند! باید برای مردم «کار» فراهم کند. الآن شعار امسال، آیا یک شعار مهدوی هست یا نیست؟ بله هست. حُب چند بار شما در صداوسیما شنیدید که گفته بشود این شعار، شعار مهدوی است؟ این یعنی مقدمه‌سازی برای ظهور.

بنابراین کارآفرینی یعنی مقدمه‌سازی برای ظهور. اشتغال یعنی مقدمه‌سازی برای ظهور! چرا به این حرف‌ها می‌خندند؛ برای اینکه موضوع ظهور این قدر قدسی و معنوی و فضایی و عرشی بحث شده است که وقتی شما این حرف‌ها را می‌آورید روی زمین و بررسی می‌کنید که ظهور واقعاً چگونه محقق می‌شود و حکومت حضرت چگونه است، به یک مطالبی می‌رسد که بعضی‌ها استیحا ش می‌کنند.

منبع:

علیرضا پناهیان

<http://panahian.ir/post/6731>